

PIGESPIEDELERNE

INDHOLD:

	Side
Kære spejdere	18
Dronning Ingrid's fødselsdag den 28. marts	19
Månedens interview	20
Rådsklippen	21
Brev fra Stig Guldberg	21
En lille forespørgsel til tropsrådene	21
Patruljeførerlejrene 1959	22
Postbox	23
Blå-grøn lejr	23
Teen-age siderne — For de 11-16 årige	24-25
Tryk med kartoffel og linoleum	26
Seniorspejderkonkurrencens opgave nr. 2	27
Tinka	27
En patrulje har besøgt spejderchefen	28
Han var en enkel ridder (en sang)	29
Balborette 1959	30
Hvad med sommerlejr i „Kloverhytten“ ved Aarhus?... ..	30
Vor korsstingsserie, sidste store mønster	31

Kære spejdere!

Tegneren har med sine streger sagt det meget bedre, end jeg kan sige det. Prøv at se nøje på billedet! Vi ser en hel del damer, der øjensynligt alle skal arbejde ved det samme bord, tale samtidig i telefonerne, og som ikke engang har en stol hver at arbejde på.

Sådan har man fortalt os, at arbejdsforholdene er på vort fælles kontor i London!

Jeg har ikke set det, men det kommer jeg til senere på foråret, hvor der skal være internationalt redaktørmøde i London.

I Førerbladet for februar kan man læse en gri-bende appel fra spejderchefen om hjælp til dette kontor, som ikke har råd til at bo bedre og lidt mere rummeligt, hvis ikke vi alle hjælper dem. (For I husker nok, at pengene fra 22. februar skal gå til spejderarbejdet i lande, som trænger til hjælp.)

Måske synes I ikke i jeres patrulje, at det kommer jer rigtigt ved, og det kan også være svært at forstå, når man er en meget ung Bambipatrulje. Men hvis vi nu lavede lidt sport i det, så blev det måske ikke nemmere at forstå, men sjovere at arbejde med.

Hør nu her! Hvor mange er I i patruljen? Ville I være i stand til at arbejde eller spare en sum sammen, som svarede til 1 kr. pr. spejder — eller gerne mere? Det må altså godt være Lone, der tjener 5 kr. og Birgit nul og nix, det skal bare være sådan, at summen er så stor, at deler vi den med antallet af patruljemedlemmer, får vi ikke under 1 kr. En patrulje på 7 medlemmer skal altså skaffe mindst 7 kr., een på 4 medlemmer 4 kr. Det er klart, ikke? *Pengene må ikke tigg-es, de skal tjenes eller spares.* I må gerne sætte målet højere end 1 kr. pr. spejder, og den dygtigste patrulje får en præmie fra depotet. Præmien må afhænge lidt af indsatsen, så den kan jeg ikke op-give endnu.

Hvis vi nu går i gang med dette job, så gør vi det sådan, at vi arbejder på dette job fra nu af og indtil 1. juli. De indtjente eller indsparede penge sendes anbefalet eller i pengebrev til korpskon-toret, Lundsgade 6, København Ø (københav-nerne kan aflevere dem) inden 1. juli. I kuverten står patruljens navn og troppens navn, desuden hvor mange medlemmer, der er i patruljen, og hvordan pengene er tjent eller sparet. Der kan stå budkørsel: 2 kr., babypasning 3 kr., sparet bio-graftur 2,50 kr. o. s. v. Der er ingen, der skal kon-trollere eller skrive under på, at det er rigtigt, det, I opgiver, for den tillid har vi til hinanden, at skriver I, I har sparet penge sammen, så tror jeg ikke, I har tigg-et dem.

Altså se på det gribende billede en gang til! Skal vi starte en lille rask diplomkonkurrence?

Immerofni

MARTS - DEN 28. MARTS - DEN 28. MARTS
 TS - DEN 28. MARTS - DEN 28. M
 28. MARTS - DEN 28. MARTS
 28. MARTS - DEN 28. M
 TS - DEN 28. MARTS
 ARTS - DEN 28. M
 DEN 28. MARTS
 S - DEN 28. M
 28. MARTS
 EN 28. M
 MARTS
 28. M
 RTS
 . M
 TS

nne pigespejdere

DEN 28. MARTS - DE
28. MARTS - DEN 28.
DEN 28. MARTS - DE
28. MARTS - DEN 28.
DEN 28. MARTS - D
28. MARTS - DEN
DEN 28. MAR
28. MARTS
DEN 28. M
28. MAP
DEN
28. M
DF
28
J

Ja,
i år

S - DEN 28. MARTS
 MARTS - DEN 28. M
 S - DEN 28. MARTS
 MARTS - DEN 28. M
 S - DEN 28. MARTS
 MARTS - DEN 28. M
 DEN 28. MARTS
 S - DEN 28. M
 28. MARTS
 DEN 28. M
 MARTS
 28. M
 RTS
 . M
 TS
 1

Ikke dine egne smil (joh, der må godt være nogle imellem) — men *andres* smil, og de skal være friske — lige akkurat fremstillet den 28. marts.

I år falder Dronningens fødselsdag påskelørdag, så du har påskeferie og altså masser af tid til at samle smil ind. Du må selv finde ud af, om du vil gøre det fra morgenstunden eller langt ud på eftermiddagen, eller om du måske vil samle hele dagen lang.

Du kan sagtens finde noget, bare du tænker dig lidt om.

Som tak får du et smil, måske endda flere — og dem tager du pænt og beskedent imod, og så sender du dem med tankens flyvepost ind til Amalienborg, til dagens fødselsdagsbarn!

Tænk — 40.000 pigespejdere i færd med at samle smil den 28. marts (for vi får naturligvis grønsmutterne og blåmejserne til at hjælpe os) — ved I hvad, *det* må da kunne mærkes på en eller anden måde.

Månedens interview

Der sidder en trækfugl på hjørnet af mit skrivebord. Den er blå, har en grøn stribe ned over brystet, top på hovedet og hører til slægten Sonderbro. Den er vanskelig at tæmme, men lyder dog navnet Ruth Estrup og er iøvrigt lige kommet hjem fra Skotland for om lidt at rejse til U. S. A. i tre måneder.

— Du har været væk et helt år nu, hvor mange steder har du været?

— Masser af steder. Rundt i Storbritannien på kryds og tværs, men også i Schweiz og Østrig. Jeg har regnet ud, at jeg har besøgt et halvt hundrede skoler, børnehaver og lignende institutioner, 12 hospitaler og meget over 100 hjem, — jeg har skiftet opholdssted 24 gange.

— Det var ikke så lidt. Hvorfor rejste du?

— Først og fremmest fordi jeg trængte til luftforandring og til at se og lære noget på en ny måde. Ens egne vanter omgivelser ser helt anderledes ud set i „fjernsyn“ fra et fremmed land, og de ting man altid har gjort på den eneste tænkelige måde, viser sig pludselig at kunne gores lige så godt eller bedre på en tre, fire andre måder. Det jeg særlig gerne ville se var arbejdet med børn, store og små, syge og raske, børn der af en eller anden grund ikke kan vokse op i deres eget hjem. Der var de børn, der måtte findes et plejehjem til, fordi deres mor havde tuberkulose, dem der ikke kunne være hjemme, fordi de var syge eller havde været det og nu trængte til efterbehandling, optræning og en særlig form for skole, der gav dem mulighed for at blive glade og nyttige mennesker, selv om de havde et alvorligt legemligt handicap. Der var alle dem, der fra naturens hånd ikke var så rigt udstyret med evner og forstand og derfor gik på særlige skoler — og ved du hvad, de var så forfærdelige søde og hjælpsomme mod hinanden. Og så var der jo Pestalozzilandsheden, hvor hjemløse børn fra en halv snes nationer vokser op sammen i et lille, fredeligt, internationalt samfund i Schweiz.

— Pestalozzilandsheden siger du, fortæl os lige lidt om den.

— Kinderdorff Pestalozzi, som den jo hedder, er en lille landsby bestående af ca. 20 huse. Alle husene er af træ og på afstand ligner de så meget legetøjshuse, at man får lyst til at putte dem allesammen i en æske og tage dem hjem på spisebordet og stille dem op. Der er også træer til at stille op ind imellem og lysebrune køer med små klokker om halsen, der lyder som et orientalsk klokkespil, når de bevæger sig. Der er en høj flagstang, fra toppen af den vejer det schweiziske flag og under det ti andre nationers farver, nemlig alle de nationer, der er repræsenteret blandt børnene i byen: Ungarn, Storbritannien, Frankrig, Italien, Grækenland, Tyskland, Østrig og Finland. Hver nation har et eller to huse, og der er en stor skole, hvori der bliver undervist i alm. skolefag, men på tysk, så de første kundskaber får man hjemme i skolestuen i sit eget hus, der lærer man også sit eget lands historie, sprog og litteratur, sådan som man ville gøre det, hvis man var hjemme. Alle husene ligner hinanden — altså udenpå, for indeni er de aldeles forskellige, hvert hus er nemlig præget af den fa-

Der spilles blokføjte i Kinderdorff Pestalozzi

milie, der bor der, hvilket tillige betyder den nation, hvis sprog der tales. Kultur, smag og temperament er jo yderst forskelligt hos franskmænd, finner, briter og grækere, derfor har også disse hjem hver deres særpræg. Hvis man kigger ind i „Les Cigales“, som er det franske hus, vil man høre et øresonderrivende skrig og skrål, fordi en masse små drenge slås og skælder hinanden ud på det mest udsøgte fransk, mens legetøj m. m. flyder overalt på gulvet. I det finske hus „Jukola“, hvor jeg boede, var der 16 høje, lyse, meget nordisk udseende børn, de var stiltfærdige, rolige og flittige. På den ene væg var der et køligt udseende kalkmaleri af en lappefamilie, der drager af sted med deres rener, der var håndvævede løbere på de hvide fyrretræsborde, masser af grønne planter og meget, meget ordentligt. Der blev spillet klaver, men aldrig larmet. Lige overfor i „Stepping Stones“, blev man altid budt på en god kop te, hvornår man end indfandt sig, og den britiske familie hyggede sig i et ualmindeligt tiltalende sammensurium på gulvet af hunde, katte og legende småunger, samt lidt større, der var optaget af at studere kulørte billedbo-

Leg i haven ved Trefoil School

ger om den kongelige familie. — Nej, man mister ikke sit særpræg, fordi man bor i et fremmed land, og hvert år i sommerferien tager man hjem på besøg, og når man er 18 år rejser man hjem for at bosætte sig i sit eget land. Mange af Pestalozzibørnene har ikke anden far og mor, end de plejeforældre, der bor i deres hus, og ikke andre søskende end dem, der vokser op sammen med, men til gengæld har de ca. 200 venner fra mange nationer, for uden for deres eget lille hus tales der tysk, og alle forstår hinanden, leger sammen, spiller fodbold, musicerer, danser folkedans, driver idræt, spiller komedie, tager på spejdeture — alt sammen på tværs af sprog og nationalitet. Jo, der gøres et stort og godt arbejde for fred og forståelse mellem mennesker i den lille landsby Pestalozzi.

— Når du tænker tilbage, hvor ligger så dit hjerte?

— På Trefoil School. Jeg har altid syntes, der var noget eventyrligt ved Skotland. — Edinburgh er en vidunderlig by, og fra skolen kunne vi se både de skotske højder og den karakteristiske profil af hovedstaden. Der var ca. 30 børn på skolen, og det er en dejlig, gammel bygning med masser af skorstene, kviste, karnapper, gange, trapper, „hemmelige“ døre og krinkelkroge. Skolen er ledet af spejdere, og der er en munter og hjælpsom atmosfære. Da jeg kom, var der blomster i vasen på mit bord, og jeg folte mig straks hjemme.

Under krigen var der nogle voksne spejdere, der evakuerede vanføre børn til et stort, fredeligt beliggende hus ude på landet, her var børnene under hele krigen, fik deres undervisning og pleje, og man fandt ud af, at det, der var startet, var værd at videreføre, og så fortsatte skolen, blev udvidet og flyttede senere til sit nuværende sted. Det er en rigtig kostskole, og børnene, der alle har deres pligter både huslige, skolemæssige og daglige øvelser de skal passe som led i deres behandling, har såndelig nok at gøre. Desuden er der en hel del klubliv, man driver sport og dyrker selvfølgelig spejderarbejdet. Der arbejdes hårdt på Trefoil School både af børn og voksne, alle forsøger på at få det bedste ud af de muligheder, der er tilstede, det er sandelig ikke noget kedeligt sted, der sker altid noget og man ler ofte, hjerteligt og længe, man respekterer og holder af hinanden. Jo, man måtte have hjertet med i det man gjorde, og så skete det altså, at en meget stor del af det blev derovre (men det er altså noget jeg kan fortælle meget mere om, når jeg en gang får mere plads at gøre det på).

— Hvad skal du studere i U. S. A.?

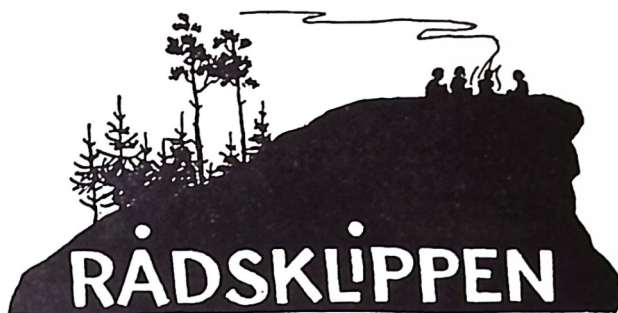
— Ja, jeg skal jo være noget, der med et fint ord hedder Exchange-visitor-observer, og det er vel først og fremmest spejderarbejdet i alle dets afskygninger, jeg skal se og besøge, men jeg håber også at se en masse andet, en slags fortsættelse af sidste års studier i børne- og ungdomsarbejde. Det er en udveksling, der skal virke både gensidigt og tilbagevirkende, hvilket vil sige, at jeg også skal yde noget derovre, og at bl. a. „Pigespejderne“s læsere skal høre fra mig igen.

— Når du nu kommer hjem igen ladet med indtryk og viden, bliver du så hjemme lidt?

— Det er sandsynligt.

— Kan jeg så regne med dig som redaktør af Pigespejderne?

— Tak for din tillid. Når jeg har lært lidt mere om, hvordan man gør sådan noget, og fundet ud af om jeg har nogen chance for at lære at gøre det ordentligt, og hvis jeg også kan lide at gøre det, — så skal jeg til den tid svare dig positivt — at sige andet og mere nu ville være — — — — — PIP.

Hallo Rådsklippe!

Vi er en patrulje fra Ålborg, der spørger, om det ikke var en idé, pigespejderne fik forskelligt farvet trekløvere på tørklæderne, så man kan se forskel på troppene. Troppens navn, som vi bærer på venstre skulder, lægger man ikke mærke til. Vi kan eventuelt bruge de samme farver, som drengespejderne har på deres tørklæder, så der ikke bliver kludder med farverne hos pigespejderne i de forskellige byer.

Med spejderhilsen.

Patruljen fra Ålborg

Kære patruljer!

Hvad mener I om den idé? Lad os høre om den og jeres andre problemer, hvis I har nogen, i Rådsklippen. Spørgsmål, som sendes mig f. eks. inden 1. april, når at komme med i majbladet. Vi har en trykningstid på ca. 1 måned.

Red.

Det Danske Pigespejderkorps,
Lundsgade 6,
København Ø.

Idet vi vedlagt fremsender kvittering for de os tilstillede beløb på kr. 642,40, beder vi samtidig Pigespejderkorpset modtage min hjerteligste tak for den meget smukke støtte til videreførelse af vort arbejde.

Venlig hilsen

Stig Guldberg

Kære tropsråd!

Hvordan går det med tropsrådenes hårde konkurrence i frimærkeopløbet? Det kan snart blive Sct. Georgsdag. Hjælper I jeres tropsråd godt i troppene? Det gælder jeres tropsråds ære! Intet mindre! Hvem skal have diplom? Hvem skal vinde førstepræmien? Frem med saksen, nu klipper alle tropsrødder i Danmark om kap!

Annesofie Hermann

PATRULJEFØRERLEJRENE 1959

Kære patruljeførere!

Her kommer lejrlederne for sommerens patruljeførerlejr og præsenterer sig for jer og fortæller om de lejre, de vil arrangere rundt om i landet til sommer. Det lyder spændende alt sammen.

Inden I går igang med læsningen, vil vi minde jer om, at man skal være patruljefører eller patruljeassistent, være 2.kl.spejder og må ikke have deltaget i en af korpsets patruljeførerlejr før for at komme med i patruljeførerlejr til sommer.

Prisen er 40 kr. for alle 6 lejres vedkommende, rejseudgifterne er ikke medregnet heri. Men rejsen til lejren kan jo gøres billig, hvis I cykler til den. Snak med jeres patruljeførerkammerater og se, om I ikke kan slå jer sammen, så I kan følges ad (på cykel) til lejrene to og to. I tilfælde af, at den lejr, I melder jer til, bliver overtegnet, gør I klogt i at udvælge endnu en patruljeførerlejr, I kunne tænke jer at deltage i, så I evt. kan overflyttes til den i stedet.

Og så giver vi ordet til lejrlederne:

1. Fyns distrikts patruljeførerlejr

ledet af Lilian Brøns og Ida Tharald, Svendborg.

Bestyrelsen for Mars' mikrobølgelaboratorium kalder alle ledende marsboere sammen!

Gennem længere tid er de fredelige og fremskridtsvenlige marsindvånere blevet forulempet af de laverestående individer fra planeten jorden. Bestyrelsen har nu besluttet at forsvare vor klodes uafhængighed. Inden vi begynder os ud på den farefulde færd, må vi opøve vore færdigheder, således at vi med held kan udspionere jordbo-

erne og fratage dem deres hemmelige middel mod vore kosmiske stråler.

Alle, der opfylder de betingelser, som er sat af den øverste ledelse, opfordres derfor til at give møde på træningscentret „Skjoldmose“, pr. Stenstrup, 13 km fra Svendborg, søndag d. 12. juli.

I dette endnu uudforskede terræn, hvis dale og bakker er udformet af fortidens ismasser, indretter vi vort hovedkvarter, og gennem instruktioner og praktisk træning rustet vi os til ekspeditionen med rumraketten „Grønne Citron“. Med en hastighed af 13 km i sek. bevæger vi os fra klode til klode for til sidst at lande på jorden. Efter at have løst vore opgaver her, farer vi igen tilbage til Mars. Søndag den 19. juli skilles vi atter for at drage til egne stationer og med vore rige erfaringer virke ansporende på vor klodes medbeboere.

Vel mødt p. b. v.
Lilian og Ida

2. Øernes distriktspatruljeførerlejr

Det er først i januar. En lørdag eftermiddag med regn og slud. Lejrudvalget har sat hinanden stævne i Holbæk og inden mørket falder på kører vi ud for at se på lejrplads — det er Øernes distrikts patruljeførerlejr det gælder.

Vi kører over Munkholmboen, passerer Langtved Fægekro, får i tågedisen et glimt af den smukke udsigt over Bramsnæsvig, og vi ved, at her ligger „Dejlighedsbakken“, hvor Chr. Winther skrev en del af „Hjortens flugt“ — og så kører vi langs dyrehaven, over en stenbro og op foran en stor, toetages rødstensbygning med tårn: herregården: „Ryegård“.

På gården er vi ventet og bliver venligt modtaget af greve F. C. R. Schæel, der efter en hyggelig samtale inde, tager hat og stok og går med ud og viser os lejrpladsen, som greven har stillet til rådighed for patruljeførerlejren til sommer. Lejrpladsen ligger i udkanten af parken med skov på de tre sider og lige op til dyrehaven. Her har været spejdere mange gange tidligere og man forstår snart, at greven ved, hvad der skal til for at spejdere kan befinde sig godt på „Ryegård“. Vi får tilsagn om vand, brænde og halm, og de første praktiske ting aftales.

Med lidt fantasi — og den er lejrudvalget heldigvis i besiddelse af, kan

vi godt — trods vintervejret — forestille os denne lejrplads fyldt med telte og mange patruljeførere i travl aktivitet fra den 12. — 19. juli.

Vi byder jer velkommen til „Ryegård“, til en uges træning i lejr sport, det er det, der vil blive lagt mest vægt på, men også til en uges godt og lærerigt samvær med kammerater fra andre egne af landet, til ture i omegnen, til små konkurrencer, til lejrball og til udflugt til Sejrobugten og til „Vejrhøj“ — kort sagt til 8 dejlige lejr dage på „Ryegård“.

BO

3. Københavns 3. distrikts patruljeførerlejr

Kære patruljeførere!

Vi synes, der er så dejligt ved Jyderup så der vil vi slå vore telt pæle i jorden fra 12. juli til 19. juli. Hvem vil med?

Vi mener, vi kan lære jer en masse, og vi regner med, at vi både skulle kunne få det morsomt og hyggeligt sammen. Disse patruljeførerlejr skal jo lægge op til korpselejren 1960, og skal den gennemføres med maner og god lejrstandard, må I være lejrante og have god øvelse i at passe jeres lille tojhus med dets møblement af gode, praktiske pinde. Og vi vil lære jer, hvad vi selv lærte gennem et langt liv. Vel mødt i Jyderup

Eva og Ellinor

4. Københavns 2. distrikts patruljeførerlejr

Det er lidt tidligt at begynde at tænke på sommerlejr i marts måned, men når det er de patruljeførerlejr korpset indbyder til, er det ikke et øjeblik for tidligt. Det gælder jo om at planlægge sin sommerferie, så man oplever så meget som muligt, og hvis man så også kunne lære noget i sin ferie, så gjorde det vel heller ikke noget.

Når vi „københavnere“ tager i sommerlejr, tager vi ud på landet, men kunne „I fra landet“ nu ikke tænke jer for en gangs skyld at tage ind til os i patruljeførerlejr. Vi havde nu ikke tænkt os at lægge lejren midt på Rådhuspladsen, men ude i Vatelunden, — ved Nærum — hvor de Københavnske distrikter har en dejlig lejrplads i frie og landlige omgivelser, og det er ikke længere fra byen, end vi kan arrangere en „bytur“, hvor både depot og korpsskontor kan være

Så hyggeligt er der i Vatelunden

„poster“, så fik I også set, hvordan der ser ud. En udflugt til Nordsjælland med besøg på Jægergården står også på programmet. Men vi må ikke glemme det aller vigtigste — en hel uges dejligt lejrLiv med kammerater fra alle dele af landet, hvor vi skal ove os i at ligge rigtigt i lejr, forhåbentlig lære en masse og mere os dejligt.

Vi glæder os til at mødes med patruljeførere fra alle egne af Danmark i lejren i Vatelunden fra den 19.—26. juli 1959. *Bente og Tilde*

5. Midtjyllands distrikts patruljeførerlejr

Fra den 19.—26. juli har vi patruljeførerlejr på Djursland, og vi regner med et halvt hundrede glade blå fra hele landet. Lejren skal ligge ved „Soholt“, som er en godt 400 år gammel gård ved Stubbesø, midtvejs mellem Ebeltoft og Tirstrup lufthavn. Mange af jer vil sikkert ikke genkende til navnet „Soholt“, da der i de senere år er afholdt mange lejre her. Der er ualmindelige skønne omgivelser — kort sagt et rigtigt spejderteræn.

Soholt. Et hjørne af lejrpladsen skimtes ved x

Hovedvægten i denne lejr er lagt an på lejrteknik, og I har mulighed for at erhverve det nye duelighedstegn af samme navn. Vi skal endvidere have orientering, primitiv mad og meget andet. Selvfølgelig håber vi på godt vejr, men det vigtigste er dog en flok glade patruljeførere, som er ivrige efter at dygtiggøre sig til det videre arbejde med patruljen.

Vi vil stræbe efter at hver især får noget positivt ud af denne lejr, samtidig med, at vi har det hyggeligt og morsomt sammen. Velkommen på „Soholt“ til sommer. *Lasse og Nete*

6. Syddjyllands distrikts patruljeførerlejr

Hallo, patruljeførere!

Syddjyllands distrikt har fundet en morsom lejrplads ved Kolding fjord, Elvighøj nær Drejens. Pladsen bugter sig i bakke-dal; det bliver måske svært at få teltene anbragt, så man ikke ruller ud af sengen, men det er blot en charme mere, for dejligt er der på pladsen med den skønneste udsigt over Lillebælt til Fæno og til skoven på Hovens odde.

„Vi“, det er en stab af førere fra Syd- og Vestjylland, glæder os til at ligge i lejr sammen med jer. Vi vil, at vi skal have det rart sammen, gå på opdagelse i skovene, måske rode i en kokkenmodding, eller hvad siger I til en sejltur Fæno rundt? — men vi har også en mening med lejren. En patruljefører skal kunne mange ting, og vi håber, I kommer sprængfyldt med ideer, som I kan udveksle, så I kan få nyt med hjem til jeres spejdere i patruljen, og vi håber, I bliver så dygtige, at I tør tage det ansvar at tage på patrulje-week-end med patruljen, så den kan blive godt lejr vant. Vi tænker allerede nu på alle de fine lejrpladser, I skal lave i jubilæumslejren.

Måske er ikke alle lige dygtige, men kom med godt humor og lyst til at lære noget, kom og oplev, hvordan I i lobet af 8 dage i regn og sol, i leg og arbejde bliver tømret sammen i et godt kammeratskab, der giver jer venner spredt over hele Danmark, så kan vi love jer en god lejr.

På stabens vegne

Erna Jacobsen . Inger Rosenkilde

Tænk over tilbudene.

Tal med dine forældre om dem —
Tillige med dine patruljeførerkam-

merater og din tropsfører.

Træf dit valg.

P. S. Nordjyllands distrikts patrul-

jeførerlejr, hvortil der kommer indbydelse til 2 patruljeførere fra hvert af de øvrige distrikter, er blevet flyttet til 23.—30. juli.

POSTBOX

Hvorfor ikke prøve Holland, der kan bruges både engelsk og tysk, ligeledes Schweiz. Hvorfor er der ingen 40 årige, der har lyst at udveksle erfaringer med England?

Husk, hvis der ikke kommer en adresse omgående til jer, så er det fordi jert ønske er sendt til det land I har bedt om, men der kommer svar.

Fromse

Vigtig meddelelse til alle spejdere og førere i alderen 15—18 år

Vi har et fint tilbud til 50 blå og 50 grønne i ovennævnte aldersklasse: I kan komme i en fælles lejr til sommer arrangeret af fællesrådet, fra fredag d. 31. juli til fredag d. 7. august.

Ankomst fredag d. 31. juli kl. 16, afrejse den sidste dag ved middagstid.

Prisen er 40 kr. + jeres eventuelle rejseudgifter.

Stedet, ja det er selvfølgelig „Paradislejren“ ved Virklund.

I en hel uge skal vi leve lejrLiv, opleve naturen, tage på ture, samles i diskussions- og interessegrupper, høre nyt, lære nyt, kort sagt have en fin og berigende uge.

Hvordan I kommer med? Jo, i sommertræningspjecerne, som I kan få gennem jeres t. f., findes en tilmeldelsesblanket. Den skal I blot udfylde og indsende til korpskontoret inden 1. maj.

I de følgende blade vil I høre mere om denne spændende lejr, som vi allerede glæder os meget til.

På gensyn i lejren

Lil Lund, Inga Nielsen

Livet er ikke altid
en dans på roser

11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 -

Specielt for de 11-16 årige

11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 -

I mørke er alle
katte grå

Skal du til bal...?

Der var engang en pige, som skulle til bal, til et meget fint bal, og egentlig syntes hun, at hun burde have en ny kjole i den anledning. Men der var desværre ikke råd til nogen ny kjole. „Det gør nu ikke spor,“ sagde Lise, „for jeg tager bare en blomst i håret, og så vil jeg se rigtig glad ud.“

Var det ikke en sød tanke? — I kan jo gøre det samme, hvis I skal til en fest, og føler jer i kjolenød. Ganske vist er det ikke så moderne med levende blomster i håret nu om dage; men i stedet kunne I flette en perlekrans ind i jeres hestehale, eller tage et hårbånd på af samme farve som et fint underskørt. Når I svinger rundt på dansegulvet, skal der nok være en og anden, der opdager raffinementet. Er jeres underskørt blot et almindeligt sort eller hvidt, var det så ikke en idé at kante det med et bånd af samme slags, som det I har i håret?

Nu er der dem, der synes, at nyvasket hår i sig selv er så kønt, at det ikke behøver nogen pynt, men selve kjolen kan der i de fleste tilfælde fikses lidt op på. Har I krave, kan I iklæde jer et af disse slips, der er så moderne for tiden, evt. i samme farve som underskørtet. Er et sådant ikke til at købe, kan I nok med lidt fingersnilde sy det selv.

I kan også sætte en sløjfe i halsudskæringen med lange bånd af en passende kulør. Eller hvad med nogle spændende keramik- eller perlemorsknapper, som I både lavede ørenringe af og udskiftede de gamle knapper med?

Formodentlig har I opdaget, at kjolerne skal være nogle cm kortere end sidste vinter. Ellers må I til at lægge op.

Ifald I bruger smykker, så husk hellere at tage for få på end for mange. Et eller to skulle være nok, og lad dem helst være af samme metal, eller i hvert til-

fælde af samme metalfarve. Sølv går bedst til gråt, blåt og grønt, guld til brunt, beige, vissengrønt og rødt.

Det er meningen, at I skal more jer, når I går til bal, og den første betingelse for at være glad og nyde en aften er, at man føler sig frisk og veltilpas. Gå i bad, før I klæder jer om. Tag jeres nyeste undertøj på og jeres stiveste skørt, hvis I har en kjole, der skal strutte. Og sørg for alt i verden for, at alle stropper, hægter og tryklåse er på plads. Børst tænder, rens og klip negle. Evt. læbestift og pudder skal I imidlertid først lægge på, når I er i kjolen. Dup med en tot vat en anelse Eau de Cologne bag ørerne — og da god fornøjelse. Husk at se glad ud!

Fra min boghylde...

Den engelske forfatter Nevil Shute har skrevet en vældig god bog, der hedder „Manden med pileføjterne“. Det er en meget spændende fortælling om en gammel englænder, Howard, der ved anden verdenskrigs udbrud er på ferie i Jurabjergene. På sin vej tilbage til England gennem Frankrig får han snart det ene sted, snart det andet overdraget et barn i sin varetægt, således at han efterhånden rejser afsted med en hel flok børn, som han skal bringe uskadt til England. Der opstår mange hindringer undervejs, bl. a. bliver Howard taget til fange som spion...

— Howard sagde: — Jeg er ikke spion.

— Hvad bestiller De da her i landet? Vandrer omkring forklædt som fransk bonde?

— Jeg har mange gange fortalt Dem hvorfor, sagde den gamle mand udmattet. Jeg har forsøgt at få disse børn med mig tilbage til England for at sende dem til deres hjem eller til Amerika.

Tyskeren fik et raserianfald: — Løgn... løgn! Altid de samme løgne! I englændere er altid ens! Stødige som æsler! Han gik tæt hen til Howard.

— I er allesammen forbrydere, forbrydere!...

Der blev stille en lille tid. Så sagde tyskeren: — Hele tiden lyver I og sammensværges jer imod os. Jeres Churchill og jeres Chamberlain driver os

ud i krigen, provokerer os! Og De er lige sådan.

Den gamle mand svarede ikke på dette.

Tyskeren tog sig sammen og gik tværs gennem værelset for at sætte sig ved et bord. — Denne her historie om, at De agter at sende børnene til Amerika, tror jeg ikke et muk på, sagde han.

Mennesker jeg mødte på min vej

— Vi havde engang en rengøringskone, der hed fru Jensen. I omtale kaldte vi hende aldrig andet end fru Skrummeljensen, hvad der måske ikke var et særligt pænt navn, men ret betegnende.

Fru Jensen var nemlig et stort skrummel, et stort, rart skrummel.

En tante havde anbefalet hende engang, vi var i rengøringskonenød. „Jamen, så vil jeg se at få fat i fru Jensen,“ havde hun sagt. „Hun er så god til at pudse små børns næser.“

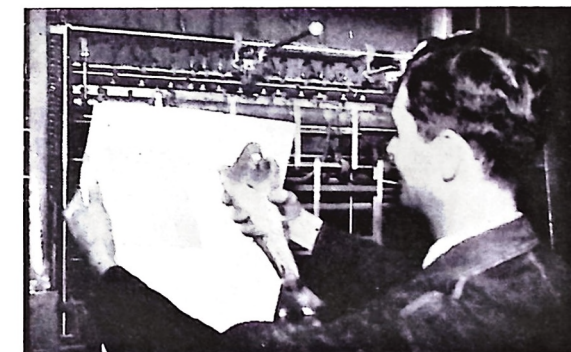
Denne gerning udførte fru Skrummeljensen også med stor effektivitet. I det hele taget udførte hun alting på en temmelig voldsom måde. Gulvet vaskede hun ved at hælde hele spanden ud over det, for derefter at soppe rundt med gulvklud og gulvskrubbe. Vi betydede hende, at vi syntes, denne oversvømmelse var for meget af det gode, men fru Skrummeljensen påstod, at gulvet ellers aldrig blev rent. Bagefter bredte hun aviser ud over gulvbrædderne for at få dem tørre. Dagens

avis blev ikke sparet, hvad min far var lidet begejstret for.

Fru Skrummeljensen talte med en gammel, brægende stemme, og jeg tror ikke, hun hørte ret godt. Viste vi hende nogle af vore ejendele, hvad enten det var for at hun skulle beundre dem eller det modsatte, udbrød hun: „Åh, det er mæ-æ-gtig skønt!“ Engang ved vintertide, hvor fru Jensen diskutererede kulden med os, sagde jeg, at det ikke var mærkeligt, at vinteren var så hård, da København ligger lige på grænsen til fastlandsklima. Og fru Skrummeljensen rystede på hovedet og brægede: „Åh, sikken en re-e-delighed!“

Fru Jensen forsvandt imidlertid, og vi ved ikke, hvad der blev af hende. Forhåbentlig er hun hos mennesker, der holder af gamle skrumler, og som værdsætter deres gulvvask og næsepudsning.

I kan ikke gætte, hvad der foregår på dette billede! I kan godt prøve, men det kan I ikke alligevel.

Billedet forestiller den betroede mand på det trykkeri, som fremstiller vore blade, der har den opgave at sætte den rette farve på forsiden. Når redaktøren beder om en farve, der er brun som leopardens pletter, tager han fluks ud i Odense zoologiske have og ser efter, om de har en leopard (de har to!), beder vi om en farve som hjerteblod, begår han et mord, og beder vi om en forside, der er due-bryst-blå-grå, fanger han med fare for sit liv en due på trykkeriets tag og undersøger den nøje. Det er just det, der sker her på billedet!

Farven på bladet er med til at lave bladets glade ansigt, og den farve får vi forærende af trykkeriet — til stor og ærlig og åbenmundet forbavselse og misundelse for andre spejderbladsredaktioner. Men det får vi altså, og det vil I måske være så venlige at tænke tak for! Redaktøren

Tryk med Kartoffel

Fra tidernes morgen har mennesket haft en uimodståelig lyst til at tegne og male, så snart de så en ren og bar flade, — det ved vi fra hulemalerierne, der er den ældste kunst, vi kender, og fra pyramiderne, hvor de store vægge i gravkamrene er dekorerede. Vi ser det ustandseligt, og mon du ikke også selv giver dig til at tegne et eller andet, måske bare kruseduller, når du for eksempel under telefonering får øje på telefonblokken?

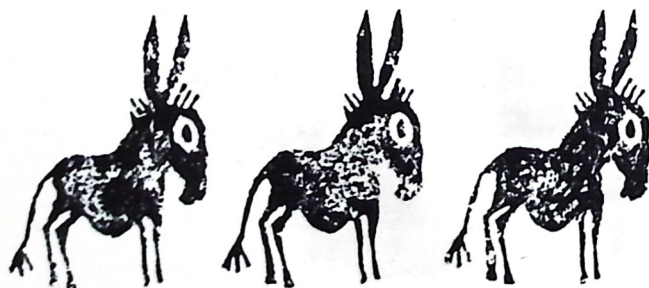
Der har været mange forskellige måder at arbejde på. Engang smurte man sod og trækul og okseblod på med de bare hænder, senere fik man nogle pensler lavet af hår, som blev dyppet i en eller anden plantesaft, eller hvad man nu kunne skaffe til veje. Siden er det blevet mere og mere kunstfærdigt med penne, blyanter, olie og kridt m. m., og i de seneste år gøres der meget for at opmuntre alle til at forsøge sig som kunstnere på en eller anden måde. Har du forsøgt? Måske hører du til dem, der tror, at du bestemt ikke kan lave noget, andre kan holde ud at se på, men så skulle du prøve med kartoffeltryk eller linoleum.

Kartoffeltryk er meget enkelt, kartofler er lette at skaffe, de er forholdsvis billige, og endelig er de nemme at skære i og kræver ikke specialværktøj. Allerførst skærer du kartofflen igennem med en skarp kniv for at få en jævn flade. Du kan slibe fladen med fint sandpapir bagefter og gnide saften af i en avis for at få den helt fin. Du kan nu med vandfarve, blæk eller tusch tegne en lille figur på kartofflen (alm. blyant eller farveblyant ses ikke), eller du kan male

på et stykke papir, og mens tegningen endnu er fugtig lægge kartofflens glatte side ovenpå. Så vil tegningen stå klart på kartofflen, men måske må du øve dig lidt først. Du skal nu til at skære det fra, som du ikke kan bruge i det stempel, og hertil er en lommekniv eller en skrællekniv udmærket. Skær først langs kanten af din tegning, ikke for dybt, men en lille smule skråt, så spidser og hjørner ikke pludselig knækker af for dig. Derefter fjernes forsigtigt de dele, der ikke skal farve, når du trykker. Smør til sidst farve på (vandfarve er aldeles udmærket til det), og du kan nu trykke alt muligt: bogomslag, indpakningspapir, postkort, lampeskærme m. m. Husk at smøre farve på stemplet til hvert aftryk, hvis du ønsker et ensartet resultat. Endnu en ting skal du vide: hvis du ikke kan blive færdig med trykkeriet samme dag, er kartoffel desværre ikke så godt, da den bliver blød og visnen. Du må så enten skære en ny, eller du kan forsøge dig med linoleumstryk.

Linoleumstryk er straks lidt vanskeligere at gå til, for selv om du måske kan få billige stumper og rester af linoleum, må du for at kunne lave noget pænt lime det på træ. Linoleum er tyndt og bøjeligt, og man griser nemt, når stemplet ikke er til at holde fast på. Brug snedkerlim eller koldlim, og først når det er helt tørt, kan du gå videre. — Du kan nu enten tegne direkte på linoleum, eller du kan kalkere en tegning over på det, og da linoleum er hårdt og fast, skal du her bruge blyant.

Derefter gælder det som med kartoffeltryk at skære langs kanten af tegningen, men til linoleum må du have rigtige linoleumsknive. Der findes tre grundtyper, som alle kan fås hos farvehandleren, og de er alle formet som en slags penne, der sættes i et penneskæft. Nr. 1-kniven bruges til at skære kanten fri, og det anbefales at begynde med et V-formet snit. Når du således har skåret din figur

og Linoleum

fri, skal du bruge enten nr. 2 den U-formede eller den V-formede nr. 3 til at skære alt det bort, som ikke må afgive farve, når du begynder at trykke. Linoleum må du gerne skære ret dybt i, men pas alligevel på, at du ikke får det sækkelærred, som sidder på bagsiden, til at flose, da du så let kan få nogle uønskede pletter i dit tryk.

Vi kommer nu til det sværeste af det alt sammen, for det er ikke let at få farven jævnt fordelt på sit stempel. Din farvehandler kan fortælle dig, hvilke farver der egner sig for linoleumstryk, for almindelig vandfarve vil ikke blive hængende på stemplet. Men har du fået en farve, der er lidt for tyk i det, kan du smøre lidt på med en pensel (prøv dig frem, for mængden afhænger af, hvad du trykker på, og hvad det skal bruges til), men sørg for,

at det kommer til at ligge meget jævnt på. Man kan også rulle farven på med en gummivalse, hvis du kan låne en et sted, men har du ingen, er der sådan set ingen grund til at anskaffe den, da det vel gælder om at arbejde så billigt som muligt, ikke? Det eneste, du skal passe på, er, at der ikke samler sig farveklatter i krogene, da de jo meget nemt kan ødelægge det hele, og så skal du ligesom ved kartoffeltrykket huske at komme farve på stemplet til hvert aftryk. Og så vil jeg forresten råde dig til at have godt med gamle aviser eller gamle klude i nærheden, da man ikke kan undgå griseri, når man trykker.

Held og lykke med dit forsøg som kunstner. Mon ikke I er mange, der kunne tænke jer at lave postkort at sende ud til Tænkedag f. eks.?

MOTI

Seniorspejderkonkurrence

Vi er nu nået til 2. opgave, og vi gør opmærksom på, at I udmærket kan deltage i marts-konkurrencen, selv om I ikke har indsendt 1. opgave.

Besvarelserne sendes til Seniorudvalget, adr.: Vivian Søborg, Falkonerallé 18, København F, og skal være os i hænde senest 15. april 1959.

Spejderliv er friluftsliv! — og 2. opgave kan kun løses udendørs. Vi ønsker jer: god jagt!

Opgave nr. 2:

Giv en beskrivelse af en iagttagelse i naturen, som viser, at foråret er på vej og vinteren ved at være forbi, illustreret med 6 fotografier, I selv har optaget.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Skal vi ikke snart spille en anden en?

Er du frossen, vi mangler 7 vers endnu!

EN PATRULJE HAR BESØGT

Spejderchefen

Da spejderchefen bor her i Odense syntes vi det kunne være morsomt at interviewe hende, da hun jo sikkert har været spejder længe. Spejderchefen stillede sig gerne til disposition, og en eftermiddag tog vi ud til hende.

Det var spejderchefen selv, der lukkede op, og vi gik så ind i den hyggelige spisestue.

Vi begyndte besøget med at spørge: „Hvorfor blev du spejder?“ og spejderchefen svarede: „Jeg boede på landet ikke langt fra Barrit skov. Korpslejren her i 1917 så meget spændende ud, men der var ingen spejdere her på egnen, derfor vidste vi ikke, hvad det var. Men så fik vi en ny gymnastiklærerinde fra København. Da hun havde været med i 1917, ville hun gerne være vores tropsfører.“

Da vi havde fået at vide, hvorfor Hanna Lund var blevet spejder, syntes vi det var naturligt, at vi nu hørte lidt til hendes første patrulje: „Vi var 12, som begyndte i 1918, men interessen voksede hurtigt, og den 1. maj 1919 var vi fem patruljer.“

Engang skulle vi på springstur, og jeg var lige fra skole taget afsted til en skov, hvor jeg skulle lægge spor ud, således at de andre kunne finde mig. Jeg lavede sporene med papir, og da jeg syntes, jeg havde gået længe nok, skjulte jeg mig, og sad så og ventede på de andre helt alene ude i skoven. Det blev mørkt, og der var stadig ikke kommet nogen. Men endelig kom de, da var jeg også lidt bange for, at jeg ikke havde lavet sporene ordentligt. Jeg håber aldrig, at en spejder nu bliver sendt alene ud.

I troppen var vi meget optaget af indsamlinger, og engang samlede vi rugbrød ind til de russiske flygtninge

i Finland. Brødet blev samlet i sække, sorteret, og bragt hen på en rugbrødsfabrik, hvor det blev presset. Derefter blev det sendt til Finland i sække, som vi havde lånt og lovet at levere tilbage; men sækkene kom aldrig igen, og senere hørte vi, at russerne havde brugt dem til tøj.

Vi var meget stolte, da vi senere hørte, at vi var den trop, der havde samlet allermest rugbrød.

I 1919 var vi på sommerlejr for første gang; det var ved Himmelbjergsoerne, hvor spejderchefen også opholdt sig.

En dag var vi oppe på Himmelbjerget, hvor vi havde stillet vores standere oppe ved udkigstårnet; men da vi skulle have dem igen var de borte, og vi fandt ud af, at det var Vandrefuglene, Estrid Otts patrulje, der havde taget dem. Vi regnede med, at der ville blive en rigtig sporingsleg ud af det, men vi ledte og ledte og kunne ikke finde dem. Til sidst fandt vi dem dog; Vandrefuglene havde bragt dem ind på et depot for fundne sager. Vi var meget vrede over det, men senere blev vi dog gode venner med dem.“

Da vi spurgte om forskellen på spejdere før og nu, svarede hun: „De ligner hinanden, men dengang havde de mere tid, de interesserede sig ikke for andet. Men påklædningen i lejr var meget forskellig fra den nuværende. Dengang havde vi skørtebukser og lange strømper, for det var forbudt at gå med bare ben.“

I et spejderinterview kommer B. P. let ind i billedet, og spejderchefen fortalte om et møde med B. P. „I 1924 deltog jeg i en international lejr i England sammen med 12 blå og 12

Hanna Lund

grønne patruljeførere og 2 førere her fra landet.

En aften ved lejrbalet talte B. P.; han brugte nemme glosor, og den sidste af hans taler husker jeg tydeligt endnu. „Det vigtigste af alt er, at I finder gode kammerater, og at I selv er gode kammerater.“

Spejderchefen havde allerede fortalt os om flere oplevelser, så derfor spurgte vi hende, hvad hendes bedste oplevelse som spejder havde været. Hun svarede: „Jeg har haft mange oplevelser, så det er svært at vælge; men blandt de sjoveste er en vandretur på Bornholm, opholdet i Our Chalet og rejsen til Brasilien. Den smukkeste er uden tvivl ungdomskorpsenes parade i Idrætsparken i 1945, hvor alle fanerne blev ført frem.“

Trekloverlejren på Fæno, indvielsen af Pigespejderhuset, og det at holde vores egen bog, pigespejderbogen, i hånden første gang, er store, glade oplevelser.“

Da nu Hanna Lund snart skal holde op som spejderchef, spurgte vi: „Hvor længe har du tænkt dig at være spejder endnu?“ „Jeg har ikke tænkt at holde op, så længe der er brug for mig, og da nogle har bedt mig at fortsætte, vil jeg blive i D. D. P.“

Med venlig spejderhilsen
Vanddråberne, 7. Odense trop

I kan nå at lære denne sang til Sct. Georgsdag!

HAN VAR EN ENKEL RIDDER

TEKST: PUS BRODAHL

MELODI: JOHS. HINDAR

HAN VAR EN ENKEL RIDDER EN MANN MED MOT OG TRO, MEN AV HANS TANKES

*Han var en enkel ridder,
en mann med mot og tro.
Men av hans tankes fro fikk
så rike vekster gro.
Han var en enkel ridder,
hans ord og liv var ett.
Han lærte verdens ungdom
det motto: „Vær beredt“.*

FRØ FIKK SÅ RIKE VEKSTER GRO HAN VAR EN ENKEL RIDDER, HANS

*Han var en enkel ridder,
men av hans tankes fro
har rike vekster spiret
som aldri skal få do.
For tusen gylne gaver
den drysset i vårt fang
og la i våre struper
en glad og freidig sang.*

ORD OG LIV VAR ETT. HAN LÆRTE VERDENS UNGDOM DET MOTTO VÆR BEREDT

*Fra millioner hjerter
utover all vår jord
imot den gamle ridder
skal bruse takkens kor,
og alle hender møtes
i samme stille trang:
å hedre ham som sådde
vårt speiderfro engang.*

★

Denne sang blev skrevet til Baden-Powells 100-års jubilæum i 1957 og sunget første gang af et stort spejderkor i Oslo Rådhus 22. februar 1957.

	Mørk grøn 895		Mørk gul ... 743
	Mellem grøn.... 367		Lys grå 415
	Lys grøn 320		Mørk grå ... 317
	Mørk gulgrøn... 905		Lys blå 800
	Lys gulgrøn 907		Mørk blå.... 798
	Olivengrøn 831		Lys rød 666
	Sort		Mørk rød ... 304
	Mørk brun 938		Hvid
	Lys brun 435		Hudfarve
	Lys gul 745		

Patruljefører!

fik du set rigtigt efter, hvornår du skulle i patruljeførerlejr?

Balboretten 1959

Amagerspejderne var inviteret til fest den 17. januar, da Amager og Sønderbro divisioner i samarbejde med de gule drengespejderses Axelstad division afholdt den anden Balborette. Det er et nyt ord i spejdersproget — det dækker over en fest, hvor pige- og drengespejdere samles til kammeratligt samvær med dans og underholdning. Det kostede kun kr. 1,— at komme ind, og man kunne købe polser, is og sodavand, når sulten meldte sig.

Også i år var der stuvede fuldt hus — ca. 700 spejdere — og vi morede os mægtigt. Salen var udsmykket med faner og standere og en kæmpe-uro. På billedet ser du hvordan. Vi sluttede af med lejrball i skæret af levende lys — og havde lært en masse nye spejderkammerater at kende.

Med spejderhilsen
Hans

I tropslejr på Jægergården?

Vi kan fortælle, at der er ledige lejrpladser på Jægergården i hele lejr sæsonen undtagen fra 31. juli—7. august.

Lejrpladserne ligger meget smukt. Der er dejlige skove lige i nærheden, ca. 3 km til badestrand (Øresund) og gode muligheder for udflugter til de nordsjællandske seværdigheder.

På lejrpladserne er indlagt drikkevand, og der er gode vaske- og latrinforhold. Indkøb til lejrene kan ske gennem Jægergårdens leder.

Prisen er 25 øre pr. spejder pr. nat (halm incl.).

Interesserede troppe bedes henvende sig inden 1. april til korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Hvad med sommerlejr i „Kløverhytten“ i Skaade bakker ved Aarhus?

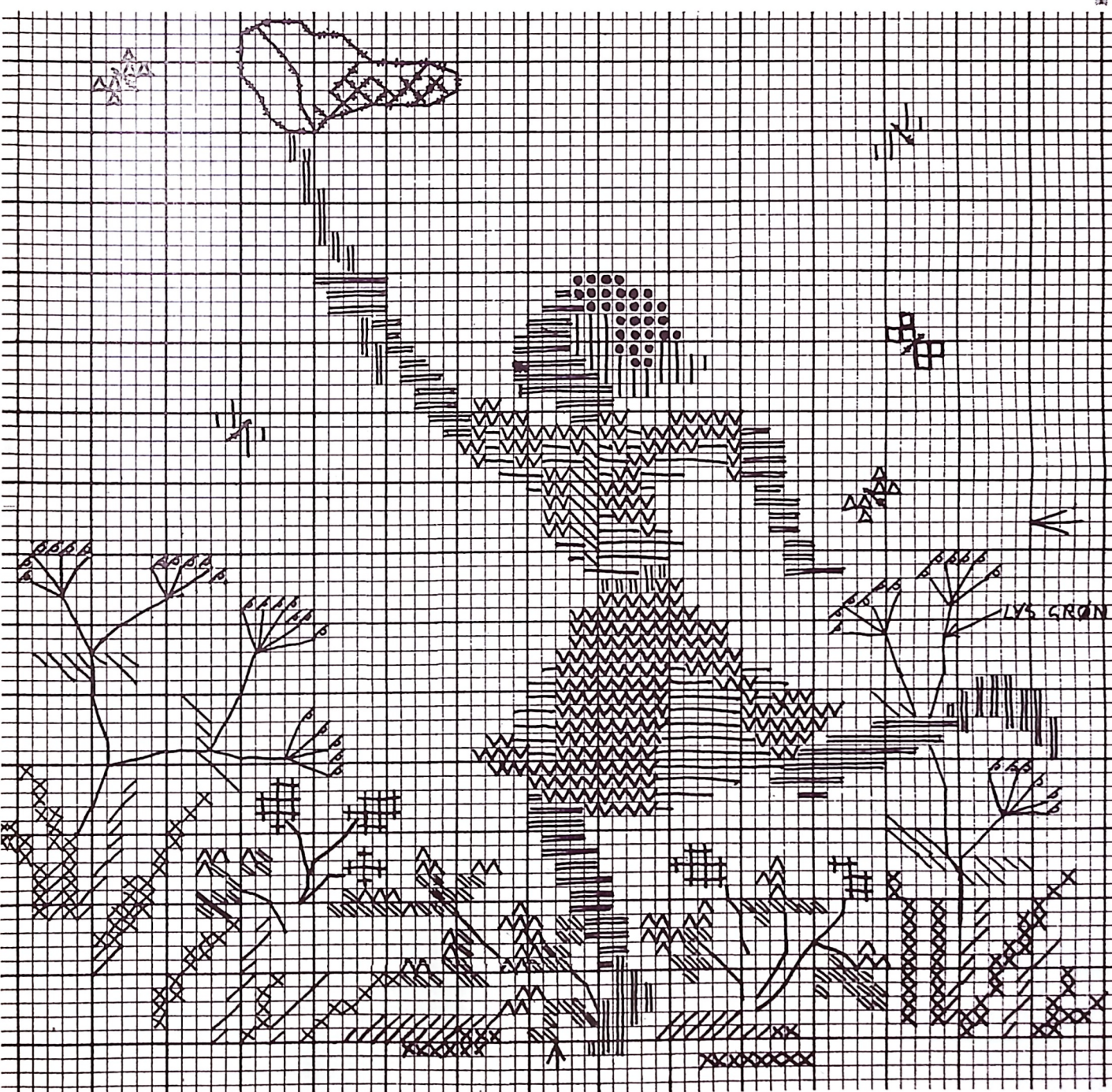
Hytten er velegnet til blåmejslejr med køjepladser til 50, stor pejsestue, førerstue med telefon, samt lille el. køkken og større køkken med flaskegas og indfryringskomfur, desuden w. c. og vaskerum.

På hyttens grund findes desuden 2 adskilte tropslejrpladser med maser af sol og læ. Ved leje af lejrplads medfølger retten til at benytte hyttens underetage med vaskerum og w. c. (udendørs latriner må ikke benyttes). Her findes også en stor opholdsstue med borde og bænke til afbenyttelse i dårligt vejr.

Hytten koster 1 kr. pr. nat pr. spejder og lejrplads koster 25 øre pr. nat pr. spejder.

Nærmere oplysninger om lejremål fås ved henvendelse til fru Dorte Kronborg, Grumstolsvej 42, Højbjerg.

Vor korsstingsserie

Så vandrer vi ud — — — og er varmt og reglementeret påklædt

Vindjakke

i vindtæt, marineblå poplin med lynlås og
indvendig snøre,
str. 36—46 35,00—37,00

Anorak

i vindtæt, marineblå poplin, dobb. hætte
og bærestykke, stor lomme med lynlås,
strikrib ved ærmerne,
str. 32—46 38,00—43,50

Regnfrakke

marineblå, stærk og smidig plastic, hætte,
indskudt stykke foran,
80—110 cm 24,00—25,50
str. 38—48 28,00

Etui til kompas

type.....	5 og 7	3	1 og 8	15
pris	3,25	3,75	3,85	4,25

Kortmåler

urfacon	9,35
etui til kortmåler	0,75

Patentstrikket trøje

marineblå, med lynlås og lille krave,
str. 36—48 57,50—65,00

Jumper

marineblå, helulden med V-formet hals-
udskæring,
str. 10—16 år 26,50—32,75
str. 42—46 32,75

Lange overtræksbenklæder

marineblå, uld og tråd,
str. 10—14 år 13,75—15,00
str. 40—44 17,25
ren uld med 10 % nylon,
str. 10—16 år 18,00—20,75
str. 40—44 23,75—26,25

Kompas

Forniklet „urkompass“	3,00
Silvakompas med lineal og drejeligt kompasshus,	
type.....	5 3 7 1
pris	10,00 17,75 22,25 33,75
type.....	8 15
pris	45,25 53,50

Depotet har lukket påskelørdag.

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9—17,30, fredag 9—19, lørdag 9—14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

REDAKTIONSSEKRETÆR: Susanne Hermann, VII Kollegium, værelse 32, Universitetsparken, Aarhus.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingent for bladet sendes sammen med kontingent til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1959 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på postkontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 2. 3. 1959